

Kr. paa Bevillingen til svært Skyts, Røgmasker og andet Materiel og til flere nye Kaserne. Jeg tror, de fleste vil være enige om, at saaledes som Militærvæsenet har udviklet sig i Danmark, er der mere end nok af gode og brugelige Kaserne i vort Land til det Mandskab, som ligger inde, og disse Penge kunde med god Grund spares. I Folketinget gik et Flertal imod Forslaget, og jeg kan ikke vente, at der vil være Flertal for disse Ændringer her i Tinget. Jeg skal derfor ikke stille Forslaget her.

Vi stemmer, som sagt, for Lovforslaget ud fra den nu af mig anførte Begrundelse og gør det, selv om Besparelsen ikke bliver stadig, fordi Pengene dog spares foreløbig, og man har saa Lov til at nære et Ønske om, at der maa hælde Ministeriet noget menneskeligt, at det maa forsvinde og give Plads for en anden Regering, under hvis Førerskab dette Beløb maaske for stedse kan spares.

Piper: Det foreliggende Lovforslag er meget overskueligt, og jeg ser derfor ingen Grund til at anvende mange Ord derpaa. Den Gang vort Parti i 1922 gik med til Gennemførelsen af Loven om Hærens Ordning, skete det selvfølgelig med stor Betænkelighed, men naar vi gik med, var en af Grundene den, at man gennem den nye Ordning fik Lejlighed til at faa forbedret Hærens Beholdninger af Vaaben og faa ordnet Kaserneforholdene, saaledes som det var nødvendiggjort af den nye Ordning. Til Iværksættelsen af dette blev der givet en ekstraordinær Bevilling paa 30 Mill. Kr., og Forslaget her gaar nu ud paa, at der for indeværende Aar kun skal anvendes 1 Mill. Kr. Under Hensyn til den almindelige finansielle Situation og særlig til Vanskeligheden ved at skabe Balance i indeværende Aar kan vi gaa med til Forslaget. Det er jo kun en Udsættelse af Anskaffelserne; der her foreslaas, og vi mener, den under disse Forhold kan forsvares. Forholdet her maa afvejes overfor den økonomiske Situation; uforsvarligt vilde det være at skabe et Budget, der gav Underbalance, og udelukket er det at tilvejebringe Balance gennem forøgede Indtægter.

Under de forhaandenværende Omstændigheder kan jeg derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, til Vedtagelse.

Veistrup: Jeg beundrer den Højtidelighed og Alvor, hvormed den højtærede Minister, da han forelagde dette Lovforslag, behandlede hele Spørgsmaalet. Det fore-

kommer mig, at saa megen Højtidelighed var en større Sag værdig end den, her er Tale om. Hvad det her drejer sig om, er i Virkeligheden kun, at den højtærede Minister ønsker en Bemyndigelse til at dispensere fra de Bestemmelser, der findes i Loven af 12. Marts 1923, for saa vidt angaar Bevillingen til forskelligt Krigsmateriel og til Kasernebygning; det vil sige, det foreliggende Lovforslag drejer sig ikke om Kasernebygningen, idet den Bevilling, der tænkes udskudt, kun angaar Krigsmateriellet.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at mit Parti i sin Tid søgte at hindre Vedtagelsen af Loven, og vi gjorde det ud fra den Betragtning, at disse Nyanskaffelser var sagligt urimelige. Nu hørte jeg meget vel, at den højtærede Minister sagde, at Anskaffelserne maatte betragtes som værende i høj Grad nødvendige. Jeg forstaaer ikke ganske dette, for den højtærede Minister har sammen med sine Partifæller saavel som de Konservative umiddelbart efter Krigen rejst rundt og fortalt, at der var ingen Grænser for de uhyre Anskaffelser, man havde foretaget under Krigen, det var en uhyre Ødselhed, der karakteriserede det radikale Ministerium med Hensyn til Anskaffelse af Krigsmateriel. Saa er det da underligt, at man et eller to Aar efter kommer og siger, at flere Nyanskaffelser er i høj Grad nødvendige. Jeg skulde mene, at dersom Forholdet var som fremstillet af den daværende Opposition, havde vi Krigsmateriel nok for de første 50 Aar, men det viser sig altsaa at være urigtigt, hvilket vel maa skyldes, at den Agitation, der har været ført, ikke har været fuldt ud saa rigtig, som den burde være. Men den Agitation er i hvert Fald ført, og ikke mindst derfor forekom det os paa det daværende Tidspunkt urimeligt at gaa til flere Nyanskaffelser. Der skete imidlertid det, at vi 1922 fik Held til at hindre Gennemførelsen af Ministeriets Forslag, saaledes at det maatte fremsættes igen i 1923, og først da blev det til Lov. Man gjorde sig altsaa de hæderligste Anstrebninger fra Regeringens og Venstres Side for at faa Lovforslaget gennemført. Det er da noget af en Skæbnens Ironi, noget i Retning af Nemesis, naar man nu kommer og ønsker Anskaffelserne udsat. Det havde maaske været nok saa fornuftigt, om man havde fulgt os den Gang og ladet være at vedtage Loven eller havde gjort den Udsættelse permanent, som vi senere fik Held til at gennemføre. Havde man ikke holdt fast ved Loven, havde mindst 10 Mill. Kr. til Krigsmateriel været sparet, rent bortset fra hvad Kaserneordningen har krævet. 10 Mill. Kr.